

Maja Pelević

ČUDNE LJUBAVI

po motivima Ezopovih basni

LIKOVİ:

CVRČAK

LISICA

KORNJAČA

ZEC

VUK

MIŠ

LAV

PAS

RODA

GAVRAN

MRAV

CVRČAK:

Verovao je u svoju brzinu.

Brzina mu je bila sve.

Sve je radio brzo

da mu slučajno nešto ne promakne.

Stalno je trčao

a vreme je promicalo

tako velikom brzinom...

ZEC:

Neviđeno sam brz.

Brzina je bitna.

Brzina je najbitnija.

Kad si dovoljno brz možeš da savladaš sve prepreke ogromnom brzinom.

I onda imaš vremena za druge stvari.

A vreme je neviđeno bitno.

Ako nemaš brzinu ode vreme.

A kad prođe vreme ništa ti drugo ne preostaje.

Ako si brz onda brzo obavljaš stvari.

Ništa ti od ne vredi ako nisi brz.

A ja sam neviđeno brz.

KORNJAČA:

Šta će ti tolika brzina?

ZEC:

Kako šta će mi?

KORNJAČA:

Šta ako se zapališ?

ZEC:

Kako to misliš?

KORNJAČA:

Od preterane brzine.

ZEC:

To je nemoguće.

KORNJAČA:

I onda izgoriš.

ZEC:

Ja ne mogu da izgorim.

Brzo prolazim kroz grad.

Brzo prolazim kroz masu.

Brzo obavljam sve poslove i brzo prelazim na druge.

Brzo mislim.

Brzo pričam.

Brzo sanjam.

Moji snovi su brzi.

Brzo spavam.

Brzo jedem.

Brzo brzo brzo brzo!

KORNJAČA:

Gde si krenuo?

ZEC:

Da stignem sve da uradim.

KORNJAČA:

Šta?

ZEC:

Da jedem, spavam, mislim, radim, sanjam. Sve!

KORNJAČA:

Ja jesam spora,
al nekad sam brža.

ZEC:

Nema šanse
ti si sporija od puža
ja sam brži
ja sam najbrži

KORNJAČA

Kad ti tako kažeš.
Ja ću da probam.

ZEC:

Šta?

KORNJAČA:

Da budem brža.

ZEC:

Smešna si.
Možemo da se trkamo.
Pripremi se, pozor, sad!

CVRČAK:

I zec je trčao najbrže što je mogao.
Uši su mu se klatile od brzine.
Nikoga nije primećivao a od silne brzine uskoro ga niko nije ni video.
Kornjača je lagano prolazila kroz grad
sasvim lagano
uživala je u lepom vremenu

ZEC:

Koliko sam samo brz!

Prebrz sam!

Brži od svih!

Najbrži!

Neviđeno brz!

Brzina je bitna!

Brzina je najbitnija!

Gde si? Gde su svi?

CVRČAK:

Zec se osvrnuo oko sebe.

ZEC:

Znao sam!

Mnogo sam brži!

Brži sam od svih!

Brži od svih

najbrži...

CVRČAK:

Al vremeo mu je postalo dosadno...

ZEC:

Brz sam

Gde je ova spora kornjača

Koliko sam brz

Sad ću morati čekam. ..

Brzo ću da čekam.

Evo brzo čekam.

Najbrže čekam.

Čekam...

Gde si? Gde su svi?

Brz...

Brzina je...

CVRČAK:

Tako se zecu umorio jezik
i odlučio je malo da odrema
ionako je bio mnogo brži od svih

ZEC:

Brzo...

brzo spavam...

malo ću brzo da spavam

CVRČAK:

Za to vreme je kornjača
polako išla kroz grad

KORNJAČA:

Što je lep dan

za šetnju

Eno ga i cilj...

Polako...

CVRČAK:

ali sigurno...

KORNJAČA:

Sigurno polako.

CVRČAK i KORNJAČA:

Polako ali sigurno

sigurno polako

izlazi sad sunce

delimično, tako

da ga vidiš

al ne vidiš
kako para nebo
da ga vidiš
al ne vidiš
kako se tad stvara

ZEC:
Gde su svi?

CVRČAK:
polako ali sigurno
već je pao mrak
niko nije video
kako se to zbilo
niko nije video
šta je stvarno bilo...

ZEC:
Najbrži sam.
Najbrži.
Mnogo sam brz
mnogo sam brz...
Otkud vi ovde?

CVRČAK:
Mi smo gledali zalazak
tebe nije bilo...

ZEC
Šta se desilo?

KORNJAČA:
Stigla sam pre tebe.

ZEC:

Nemoguće.

CVRČAK:

Sve je moguće.

ZEC:

Nemoguće

ja sam brži

KORNJAČA:

Ti jesi brži

al ponekad si sporiji.

ZEC:

Nisam!

KORNJAČA:

Pa jesi...

ZEC:

Nemoguće!

KORNJAČA:

Moguće!

CVRČAK:

I dok se kornjača i zec raspravljali o brzini

neki su stigli iz šume

posle burne noći...

VUK:

Bila je naporna noć.

KORNJAČA:

Opet si skitao.

VUK:

Jesam, šta ću.

KORNJAČA:

Umoran?

VUK:

Gladan i žedan.

KORNJAČA:

Opet ovaj lopov od psa!

LISICA:

Ej, vrati tu kost!

PAS:

Nećeš me stići! Niko me neće stići!

CVRČAK:

Gde juriš toliko?

PAS:

Moram na sigurno.

CVRČAK:

Gde je to?

PAS:

Na sigurnom.

CVRČAK:

I tako je sigurno stigao do mosta...

PAS:

Veća kost od moje!

CVRČAK:

Polako...

PAS:

Daj mi tu kost!

CVRČAK:

Pogledaj malo bolje...

PAS:

Daj mi to, prokletniče!

CVRČAK:

I pljus.

PAS:

Neeee!

CVRČAK:

To je odraz.

PAS: Moj?

CVRČAK:

Kako da ti kažem, da.

CVRČAK:

To je odraz

samo odraz
malo veći
malo bolji
Kad se smiri
bistra voda
Nema ničeg
osim tebe
nema ničeg
osim tebe

PAS:
To sam samo ja?

CVRČAK:
Samo ti.

PAS:
Niko drugi?

CVRČAK:
Niko.

PAS:
Nema koske?

CVRČAK:
Nema.

PAS:
Ni moje?

CVRČAK:
Ni tvoje.

PAS:

Šta ću sad?

CVRČAK:

Ideš dalje.

PAS:

I?

CVRČAK:

I budi zadovoljan onim što imaš.

PAS:

Al bila je ogromna!

CVRČAK:

Ogromna zabluda, dragi moj...

VUK:

Ja umirem od gladi.

PAS:

Meni je upala kašika u med
ustvari koska u vodu.

VUK:

Blago tebi.

Ja baš umirem od gladi.

PAS:

Meni je baš upala koska u vodu.

VUK:

Celu noć sam lovio
ništa nisam ulovio.

PAS:

Pa kad skitaš.

VUK:

Skitam, šta ću.

PAS:

Nema ništa od skitnje.

VUK:

Uzbudljivo je.

PAS:

Ja sam zato uvek sit.

VUK:

Blago tebi.

PAS:

Nećeš daleko dogurati s takvim životom.

VUK:

Znam.

Nema mi druge.

PAS:

Možeš da radiš ovde
i da uvek dobijaš hranu.

VUK:

Ne bih imao ništa protiv.

PAS:

Onda smo rešili problem.

VUK:

Misliš da bi me pustili?

PAS:

Naravno!

CVRČAK i HOR:

Pas je vuka odveo u grad
da mu pokaže gde je tamo rad
vuk je video šta treba da radi
ako hoće da ne umre od gladi
al psu je video ranu oko vrata
pitao se da l' je to od rata
pas je odmah počeo da reži
to je ogrlice da ne može da beži
da ne može da beži
da ne može da beži

PAS:

Počinješ sutra!

VUK:

Neka hvala.

PAS:

Platu dobijaš odmah.

VUK:

Preskočiću.

PAS:

Stani, gde ćeš?

VUK:

Vidimo se!

PAS:

Umrećeš od gladi!

CVRČAK i VUK:

Bolje na slobodi glad

Nego debeli rob i rad

Bolje na slobodi glad

nego debeli rob i rad

PAS:

Nemate pojma.

VUK

Ti ne znaš šta je glad

ja ne znam šta je rad

i tako će i ostati

CVRČAK

Onda je istrčala iz šume

razularena Lisica

LISICA:

Nestao mi je rep!

PAS:

Kako je mogao da nestane?

LISICA:

Nema ga!

CVRČAK I VUK:

Ova lija nema rep

nisi slep

nisam slep

KORNJAČA:

A je l' znaš gde je?

LISICA

Pa da znam

ne bih urlala!

VUK:

Ako ga nađem poješću ga.

Mnogo sam gladan.

LISICA:

Ti si kriv za sve!

VUK:

Što ja?

LISICA:

Poslao si me u šumu.

VUK:

Htela si u provod.

LISICA:

I vidiš kako sam se provela!

KORNJAČA:

Malo si smešna.

Tako bezrepa.

ZEC:

Gde ste svi vi do sad?

CVRČAK:

Gde si ti?

ZEC:

Čekao sam vas sto godina.

LISICA:

Ja nemam rep.

ZEC:

Vidim.

Gde si ga ostavila?

LISICA:

U proklesoj šumi.

VUK:

Nisam ja kriv!

LISICA:

Jesi!

Ti si za sve kriv!

VUK

Pa da

uvek za sve kriv.

KORNJAČA:

Šta ćeš sad?

LISICA:

Da se ubijem.

CVRČAK:

Zbog jednog repa?

LISICA:

Ustvari...

KORNJAČA:

Šta?

LISICA:

Kad malo bolje razmislim

Nije tako loše biti bez repa

ZEC:

Nije tako strašno.

KORNJAČA:

Ja volim svoj rep.

VUK:

Rep nije loš.

CVRČAK:

Šta je na meni rep?

LISICA:

Kad bi svi što imaju rep

ipak hteli da nemaju rep
rep se prlja
rep se suši
rep se kači
rep te guši
rep je čupav
rep je dlakav
dosadan je
ružan, kljakav
rep je ružan
nije lep
otkinite svi sad rep!

CVRČAK:

Pitam se ja samo Lijo, da li bi nas toliko ubeđivala u to da sama nisi ostala bez repa?

LISICA:

Bih!

KORNJAČA:

Lažeš lijo.

ZEC:

Podlo lažeš.

PAS:

Ja znam gde ti je rep.

LISICA:

Gde je?

Gde mi je rep!?

PAS:

Na sigurnom!

LISICA:

Gde?

PAS:

Kod gavrana.

LISICA:

Gavrane, vraćaj rep!

KORNJAČA:

Nije ni on naivan.

LISICA:

Dragi gavrane

što si lep

vрати rep

vрати rep

GAVRAN:

mmmmmm...

LISICA:

Nikad nisam videla lepšu pticu.

GAVRAN:

mmmmmm...

LISICA:

Imaš tako lepo perje...

VUK:

Jao prestani...

LISICA:

Crno, glatko, kao somot

VUK:

Povratiću.

LISICA:

Sijaš se na suncu.

GAVRAN:

mmmmmm...

LISICA:

Kao zvezda noću!

GAVRAN:

mmmmmm...

LISICA:

Takva sjajna ptica, kakav li glas ima?

GAVRAN:

Hm...

LISICA:

Kao slavuj...

violina!

Cvrčak krene da svira.

LISICA:

Jedan sopran uz violinu...

GAVRAN:

Laaaaaaaaaaaaa!

LISICA:

Hvala na repu!

Jezivo pevaš!

CVRČAK:

Ne daj da te laskanja

ne daj da te prevari

laskanje te podiže

laskanje ti ne vidiš

i dok letiš padaš

i dok letiš padaš...

LISICA:

Sad kad sam povratila rep

mogla bih nešto i da skuvam.

VUK:

Zoveš na večeru?

LISICA:

Tebe ne.

VUK:

Što?

LISICA:

Zato što si

to što jesi

VUK:

Voleo bih da probam

tvoju kuhinju

LISICA:

Imaš šumu pa se igray.

ZEC:

Ko će da se trka?

CVRČAK:

Dokle više?

ZEC:

Malo mi je dosadno.

KORNJAČA:

A da se trkaš sam sa sobom?

ZEC:

Bio bih brži od sebe!

LISICA:

Na večeru zovem eci peci pec

Rodu!

RODA:

Mene?

LISICA:

Da!

RODA:

Što mene?

VUK:

Mogu ja?

LISICA:

Mrš u šumu!

RODA:

Šta si kuvala?

LISICA:

Čorbicu od zelja.

RODA:

Ne volim zelje.

VUKA:

Ja volim!

LISICA:

Beži avetinjo!

Onda od brokolija.

RODA:

Brokoli...e da je od asparagusa.

LISICA:

Upravo je od brokolija i asparagusa.

VUK:

Ti ni ne znaš šta je asparagus!

LISICA:

Znam, to je ono čoškasto voće.

RODA:

Kad bi bila samo od asparagusa.

LISICA:

Upravo je samo od asparagusa.

RODA:

Asparagusa?

LISICA:

Tako je!

RODA:

Izvršno!

LISICA:

Izvoli Rodo.

RODA:

Hvala na tanjiru.

LISICA:

Nema na čemu.

RODA:

Malo je plitak?

LISICA:

Jeste malo.

RODA:

A moj kljun dugačak.

LISICA:

Tako je.

RODA:

Hvala na večeri.

LISICA:

Daj meni ako nećeš.

VUK:

Evo ja ću!

LISICA:

Ne može!

CVRČAK:

Dokle više Lijo?

LISICA:

Šta?

CVRČAK:

Kad će ti dosaditi podlost kao takva?

LISICA:

Nikad!

ZEC:

Hajde da se trkamo!

LISICA:

Ne mogu, umorila sam se.

KORNJAČA:

Od podvala.

LISICA:

Ostavite me na miru.

ZEC:

Najbrži sam.

KORNJAČA:

Zato mnogo toga ne vidiš.

ZEC:

Vidim!

Sve vidim

brže od tebe!

KORNJAČA:

Al ja vidim bolje.

ZEC:

Ja vidim brže!

VUK:

Oдох u šumu.

KORNJAČA:

I ja.

ZEC:

Hajde da se trkamo do šume!

CVRČAK:

I tako je Lija ostala sama.

LIJA:

Šta da radim?

Šta da radim?

Malo sam žedna
malo sam gladna

HOR:

Malo je gladna

LIJA:

Sama sam sada

HOR:

Sama je sada

LIJA:

Žedna i gladna.

HOR:

Žedna i gladna

LIJA:

Nikoga nema

HOR:

Nekoga nema

LIJA:

Da mi se smeje

HOR:

Da joj se smeje

LIJA:

I da me greje

HOR:

I da je greje

LIJA:

Nikoga nema...

HOR:

Nikoga nema...

CVRČAK:

Lija je tako ogladnela od dosade

Ožednela od usamljenosti

skinula je sopstveni rep

i krenula da maše njim

LIJA:

Da mi je da dohvatim grožđe

HOR:

Sočno, slatko grožđe

LIJA:

Da mi se niz bradu sliva

HOR:

Niz bradu da se sliva

CVRČAK:

Mahala je repom

LIJA:

Mahala sam repom

CVRČAK:

Grožđe neda plod

HOR:

Neda, neda plod

CVRČAK:

Lija maše repom

HOR:

Maše, maše repom

CVRČAK:

Penje se na prste

HOR:

Penje se na prste

CVRČAK:

Skače iz sve snage

HOR:

Iz sve snage skače

CVRČAK:

Sve jače i jače

HOR:

Sve jače i jače

CVRČAK:

Grožđe se sad klati.

HOR:

Klati, klati, klati

CVRČAK:

Al neće da padne

HOR:

Al neće da padne

LIJA:

Ni ne mora

da padne

Šta će mi

Glupo grožđe

Ništa mi ne treba

Imam ja pametnija posla

nego da jedem grožđe

HOR:

Sočno, slatko grožđe

LIJA:

Sigurno je kiselo

HOR:

Kiselo je kiselo

LIJA:

Ko kiselo mleko

ko kiseli kupus

ko kiseli krastavac

CVRČAK:

Lako je mrzeti

što ne možeš da imaš
Najlakše je mrzeti
šta zapravo nemaš
grožđe je visoko
pomiri se sa tim
visoko iznad tebe
nije lako s njim

LIJA:

Pih.

RODA:

Šta bi, Lijo?

LIJA:

Gladna sam i žedna.

RODA:

U pravom trenutku.

Spremila sam večeru.

LIJA:

Stvarno?

RODA:

Sir i...

LIJA:

Kad bi bilo grožđe!

RODA:

Upravo grožđe.

Upravo sam ga nabrala.

LIJA:

Daj!

RODA:

Izvoli.

LIJA:

Hvala na tanjiru.

RODA:

Nema na čemu.

LIJA:

Malo je dubok.

RODA:

Jeste malo.

LIJA:

A moja njuška je kratka.

RODA:

Tako je.

LIJA:

Ne mogu da dohvatim.

RODA:

Daj meni ako nećeš.

LIJA:

Ajde, zapevajte!

Veselite se na mojoj mucu.

CVRČAK:

Ko drugome jamu kopa!

LIJA:

Sam u nju upada.

HOR:

Sam u nju upada.

CVRČAK:

I kad kopaš

kopaš snažno

pokreće te

strašna sila

podlost jeste

uvek bila

uzbudljiva

uzbudljiva

al ta rupa

rupa tamna

uvek samo tebe čeka

onog što je iskopao

samo njega

njega čeka

VUK:

Gde si pošla, Lijo?

LISICA:

U šumu.

Nema mi druge.

ZEC:

Je l neko oseća...
ljubičice?

CVRČAK:
To je od Lisice.

LISICA:
To sam ja.

ZEC:
Kako?

CVRČAK:
Kad se Lija uznemiri
ona ispušta miris ljubičice
iz šapa

VUK:
Ja volim ljubičice.

LISICA:
Skloni se.

VUK:
Idem s tobom.

LISICA:
Ne moraš da me sažaljevaš.

VUK:
Prijatelji se poznaju
u nevolji

LISICA:

Nemoj da me pratiš.

VUK:

Samo ću da ti čuvam leđa
i rep.
Nećeš me ni primetiti.

LISICA:

Dobro.

VUK:

Mnogo lepo mirišeš.

LISICA:

Hvala.

CVRČAK:

I tako je Vuk pratio
trag ljubičice
i čuvao Liji rep
u dubokoj šumi
a u svom mračnom kutku
spavao je lav
on je uglavnom spavao
a kad je bio budan
lovio je
neumorno
Miš je bio od onih
koje su drugi retko vidali

MIŠ:

Kukuruz za večeru
nabrao sam večeru

LAV:

Kakvi su to zvuci?

mrzim da me budi zvuk

mrzim zvuke

sve zvuke

MIŠ:

Al je meka ova trava.

LAV:

Miš za večeru!

Što da ne!

MIŠ:

Ti nisi meka trava.

LAV:

Kakva uvreda

sad te neću samo pojesti

nego ću te i mučiti

MIŠ:

Nemoj.

LAV:

Tako ravnodušno?

Ne plašiš se?

MIŠ:

Nema svrhe.

U kriznoj situaciji

treba biti miran

LAV:

Vidi koliki sam!

MIŠ:

Ogroman si.

LAV:

I strašan.

MIŠ:

Da, primećujem.

LAV:

Što nisi umrla od straha?

MIŠ:

To bi bilo glupo.

LAV:

Kako to misliš?

MIŠ:

Pa zamisli da se posle priča

umrla od straha

smejali bi mi se

bolje ovako

LAV:

Dobro.

Onda ću te pojesti.

U jednom zalogaju.

MIŠ:

Dobro.

LAV:

Nećeš da me sprečiš?

MIŠ:

Kako?

LAV:

Otkud znam.

Smisli nešto.

MIŠ:

Mnogo sam radila danas

ne radi mi mozak

Al ako me pustiš

jednog dana ću ti pomoći

LAV:

Ti meni!

Ovolikom!

MIŠ:

Pa probaću.

Možda mi ne uspe

al ću probati

LAV:

Hajde idi.

Dok se ne predomislim.

MIŠ:

Hvala ti...

LAV:

Beži...

MIŠ:

Veliki snažni Lave...

LAV:

Beži kad ti kažem...

MIŠ:

Veliki, snažan
a ipak tako mek

LAV:

Beći, mišu
poješću te dok si rekao keks

MIŠ:

Keks

LAV:

Sad ćeš da vidiš!

MIŠ:

Mogu malo da se odmorim
na tvom toplom krznu?

LAV:

Naravno da ne!

MIŠ:

Što?

LAV:

Zato što sam lav!

MIŠ:

Znam.

LAV:

Pa beži onda.

MIŠ:

Neću

ja ne bežim od jačih

ja uživam u njima

hoću da uživam u tebi.

LAV:

Ne plašiš me se?

MIŠ:

Ustvari, ne.

LAV:

Kako to?

MIŠ:

Pa lepo

imam i ja svoje kvalitete

LAV:

Šta ti ustvari hoćeš od mene?

MIŠ:

Samo da se malo odmorim

na tvom krznu

LAV:

Dobro ajde...

MIŠ:

Mogu?

LAV:

Al nemoj nikom da kažeš.

MIŠ:

Neću.

LAV:

I budi tiha.

MIŠ:

Najtiša.

LAV:

I imaj u vidu

da ću te možda pojesti

MIŠ:

U redu.

LAV:

To je rizik

koji moraš da prihvatiš

CVRČAK:

I dok su se miš i lav odmarali...

LAV:

Uhvaćen sam u mrežu!
Prokletstvo!

MIŠ:
Uhvaćeni smo zajedno.

LAV:
Šta ćemo sad.

MIŠ:
Ja ću nas izbaviti.

LAV:
Ti? Takva?

MIŠ:
Ne veruješ?

CVRČAK:
I mrav je lagano progrizao mrežu
i oslobodio ih

LAV:
Nisi ni ti tako loša.

MIŠ:
Znam.

LAV:
Umorila si se.
Odmori...

MIŠ:
Kod tebe?

LAV:

Pa ako baš moraš...

CVRČAK:

I tako su miš i lav

bili par

pravi par

toplo krzno

muka teška

to što miš sad

lava češka

a to njemu

mnogo prija

nervira ga

što mu prija

ZEC:

Brži sam od tebe.

KORNJAČA:

Dobro, jesi.

ZEC:

Priznaj!

KORNJAČA:

Priznajem.

ZEC:

Koliko sam brži?

KORNJAČA:

Mnogo brži.

ZEC:

Najbrži?

KORNJAČA:

Najbrži.

ZEC:

Hajde da se trkamo!

KORNJAČA:

Što da se trkamo

kad si ti najbrži?

ZEC:

Pa zabave radi.

KORNJAČA:

Meni to nije zabavno.

ZEC:

Pustiću te da pobediš.

KORNJAČA:

Imam ideju.

ZEC:

Imam i ja!

Brže sam je smislio.

KORNJAČA:

Hajde da se prošetamo.

ZEC:

Kako to misliš.

KORNJAČA:

Lepo, polako.

ZEC:

Ne mogu polako.

Ja sam brz.

KORNJAČA:

Moraš da probaš.

ZEC:

Kako, kad sam brz?

KORNJAČA:

Pokazaću ti.

ZEC:

Ti, tako spora!

KORNJAČA:

Probaj...

korak po korak

ZEC:

Ovo je dosadno.

KORNJAČA:

Vidi zalazak sunca

ZEC:

Vidi stvarno.

Nikad nisam video zalazak sunca.

KORNJAČA:

A vidi onaj oblak.

ZEC:

Ima oblik mene!

KORNJAČA:

Vidiš...

ZEC:

Vidim...

Priznajem lepo je.

KORNJAČA:

I ja priznajem

da si ti brži.

al to sad nema veze

idemo zajedno...

ZEC:

Idem samo pola koraka

ispred tebe...

CVRČAK

Čudne su to ljubavi

ljubavi su čudne

čudne čudne ljubavi

učiš kad ih imaš

sanjaš ih kad nemaš

trčiš kad se plašiš

pomalo se boje

svi se malo boje

plaše se i drugih

plaše se i sebe
Čudne, čudne ljubavi
ljubavi su čudne

CVRČAK:

Gavran je jednog jutra
sreo ucveljenog psa

GAVRAN

Šta ti je?

PAS:

Sve mi je.
Ja sam gladni rob
bez koske i budućnosti

GAVRAN:

Možda sam ružna
i ne znam da pevam
al mogu da ti pomognem

PAS:

Kako ćeš ti da mi pomogneš?

GAVRAN:

Za početak
evo ti koska
izvadila sam je iz reke

PAS:

Hvala ti.

GAVRAN:

Nema na čemu.

PAS:

I dalje sam rob.

GAVRAN:

Hoćeš da te popnem na drvo?

Odatle je svet mnogo slobodniji.

PAS:

Kako?

CVRČAK:

I tako je Gavran

poceo Psa na drvo

odakle su posmatrali zalazak sunca

VUK:

Povратиću.

LISICA:

Ko je tebe šta pitao.

CVRČAK:

Vuk se zaljubio u miris ljubičice.

VUK:

Mogu da hodam pored tebe?

A ne iza tebe ko senka?

LISICA:

Dobro hajde

al posmatraču te

VUK:

Dobro...

LISICA:

I dalje ti ne verujem ništa

VUK:

Lepo mirišeš...

MRAV:

I dalje sviraš.

CVRČAK:

Pa da.

MRAV:

Mogla bi nešto i da radiš.

CVRČAK:

Pa radim

sviram

i pričam priče

MRAV:

Nije ti to neki posao.

Lako ti je sad al

doćiće zima.

CVRČAK:

Znam.

MRAV:

Šta ćeš onda?

CVRČAK:

Smisliću tad.

MRAV:

Dobro.

Ja idem da radim.

CVRČAK:

Ostani malo

mogu nešto da ti odsviram

MRAV:

Nemam vremena

Moram na posao

Idem

CVRČAK:

Jedino sam ja

ja koja sam sve ovo videla

ostala sama...

sa svojom violinom

dok sneg pada

ja sam sama...

sama u sred grada

dok beli sneg pada

Cvrčak stavlja šešir na zemlju i počinje da svira violinu.

MRAV:

Dobro veče.

CVRČAK:

Zdravo mrave.

MRAV:

Šta radiš?

CVRČAK:

Evo sviram.

MRAV:

Zaradiš nešto od tog sviranja?

CVRČAK:

Trudim se.

MRAV:

Kad bi radila preko godine
a ne pevala i svirala

CVRČAK:

Sad bih imala šta da jedem
sve znam
Ko radi, ne boji se gladi...

MRAV:

Tako je...

Ja sa posla...

Bio je naporan dan.

CVRČAK:

Sad ćeš u toplu kuću
pretpostavljam

MRAV:

Da,

Mada mi se ne ide...

CVRČAK:

Sigurno te čeka večera

MRAV:

Ne volim sam da večeram

CVRČAK:

Da.

To je bezveze, priznajem.

MRAV:

Sad kad imam vremena
ne znam šta ću s njim

CVRČAK:

Polako...

Odmori...

MRAV:

A da ne bi možda...

CVRČAK:

Šta?

MRAV:

Šta misliš o tome da...?

CVRČAK:

Šta?

MRAV:

Da mi nešto odsviraš...

CVRČAK:

Vrlo rado.

MRAV:

Pa posle ako hoćeš...

CVRČAK:

Da...

MRAV:

Da možda večeramo zajedno...

CVRČAK:

Može...

MRAV:

Al to ništa ne znači!

CVRČAK:

Naravno da ne znači...

MRAV:

Baš čudno...

CVRČAK:

Da, čudno...

*I tako je cvrčak svirao mravu
ostali su se polako skupljali da čuju
dugo nije tako divno svirao
a sneg je padao
kao da se ništa ne dešava
kao da se ne dešava...*

čudno...

KRAJ.

